

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA
O OSNIVANJU SVEUČILIŠTA U DUBROVNIKU**

NACRT KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O OSNIVANJU SVEUČILIŠTA U DUBROVNIKU

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom osniva Sveučilište u Dubrovniku, kao javna ustanova (u daljnjem tekstu: Sveučilište).

(2) Na pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se odredbe Zakona o ustanovama i posebnih zakona koji reguliraju visoko obrazovanje i znanstvenoistraživačku djelatnost.

Članak 2.

Osnivač Sveučilišta je Republika Hrvatska, a prava i dužnosti osnivača obavljat će ministarstvo nadležno za visoko obrazovanje.

Članak 3.

(1) Naziv Sveučilišta glasi: Sveučilište u Dubrovniku.

(2) Sjedište Sveučilišta je u Dubrovniku, Ulica Ćire Carića 4.

Članak 4.

(1) Djelatnost Sveučilišta je:

- ustrojavanje i izvođenje sveučilišnih dodiplomskih i poslijediplomskih studija te provođenje postupaka za stjecanje doktorata znanosti izvan doktorskog studija,
- ustrojavanje i izvođenje stručnih dodiplomskih studija u skladu s zakonom koji regulira visoko obrazovanje;
- ustrojavanje i izvođenje programa stalnog stručnog usavršavanja;
- obavljanje znanstvenog i visokostručnog rada uz uvjete utvrđene posebnim propisima;
- izdavačka, bibliotečna i informatička djelatnost za potrebe nastave te znanstvenog i stručnog rada;
- izrada stručnih mišljenja i vještačenja.

(2) Sveučilište može obavljati i druge djelatnosti koje služe obavljanju djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka, ako se one u manjem opsegu ili uobičajeno obavljaju uz navedene djelatnosti.

Članak 5.

(1) Sveučilište se ustrojava sa sveučilišnim odjelima i s drugim ustrojstvenim jedinicama u svom sastavu.

(2) Statutom sveučilišta pobliže se određuje njegovo ustrojstvo te druga važna pitanja za njegovo djelovanje.

Članak 6.

Sveučilišna tijela su rektor i sveučilišni senat.

Članak 7.

(1) Čelnik i voditelj Sveučilišta je rektor.

(2) Rektor:

- predstavlja i zastupa Sveučilište;
- poduzima sve pravne radnje u ime i za račun Sveučilišta;
- zastupa Sveučilište u svim postupcima pred sudovima, upravnim i drugim tijelima te pravnim osobama s javnim ovlastima;
- daje pisanu punomoć drugoj osobi, u granicama svoje ovlasti da zastupa Sveučilište u pravnom prometu;
- odgovoran je za zakonitost rada Sveučilišta;
- obavlja i druge poslove utvrđene zakonom i statutom Sveučilišta.

(3) Rektor se bira i razrješava u skladu s uvjetima propisanim posebnim zakonom i statutom Sveučilišta.

(4) Rektor u radu pomažu prorektori. Broj, uvjeti izbora, razrješenja i ovlasti prorektora pobliže se određuju statutom Sveučilišta.

Članak 8.

(1) Rektor ne može bez suglasnosti sveučilišnog senata sklapati poslove o stjecanju, opterećenju ili otuđenju nekretnina i druge imovine.

(2) Sveučilište ne može bez suglasnosti osnivača steći, opteretiti, ili otuđiti nekretnine i drugu imovinu, niti ugovoriti drugi pravni posao, ako vrijednost pojedinačnog ugovora iznosi više od milijun kuna.

Članak 9.

Sveučilišni senat je stručno vijeće Sveučilišta koje čine predstavnici nastavnika, drugih zaposlenika i studenata u skladu s posebnim zakonom koji regulira visoko obrazovanje i statutom Sveučilišta.

Članak 10.

(1) Sveučilišni senat obavlja poslove određene zakonom i statutom Sveučilišta.

(2) Sveučilište može osnovati stručna vijeća i druga tijela odjela i drugih ustrojstvenih jedinica te na njih prenijeti ovlasti za obavljanje pojedinih poslova iz djelokruga sveučilišnog senata, u skladu s posebnim zakonom i statutom Sveučilišta.

Članak 11.

(1) Imovinu Sveučilišta čine:

- sredstva za rad osigurana u Državnom proračunu,
- sredstva stečena od pružanja usluga,
- sredstva pribavljena iz drugih izvora.

(2) Sveučilište nema za cilj stjecanje dobiti.

(3) Ako Sveučilište u obavljanju svoje djelatnosti ostvari dobit, ova se dobit upotrebljava isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti Sveučilišta.

(4) Sveučilište odgovara za obveze cijelom svojom imovinom.

(5) Republika Hrvatska solidarno i neograničeno odgovara za obveze Sveučilišta.

Članak 12.

(1) U roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona:

- upravno vijeće Veleučilišta u Dubrovniku donijet će odluku o pripajanju ustanova Veleučilišta u Dubrovniku i Studentskog centra u Dubrovniku Sveučilištu
- senat Sveučilištu u Splitu donijet će odluku o pripajanju Fakulteta za turizam i vanjsku trgovinu u Dubrovniku Sveučilištu

(2) Ustanove iz stavka 1. ovoga članka prestaju s radom danom upisa Sveučilišta u sudski registar.

(3) Danom upisa Sveučilišta u sudski registar, Sveučilište preuzima sve poslove, radnike zatečene na preuzetim poslovima, opremu, arhive, sredstva za rad, financijska sredstva te prava i obveze ustanova stavka 1. ovoga članka.

Članak 13.

(1) Studenti upisani na Veleučilištu u Dubrovniku i Fakultetu za turizam i vanjsku trgovinu, danom pripojenja ovih ustanova Sveučilištu postaju studenti Sveučilišta.

(2) Studenti iz stavka 1. ovoga članka koji nisu ponavljali godinu studija, imaju pravo završiti studij na Sveučilištu po programima i uvjetima koji su bili na snazi kada su upisali prvu godinu studija, a ostali studenti po programima i uvjetima koje će propisati Sveučilište.

Članak 14.

(1) Vlada Republike Hrvatske će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, na prijedlog ministra znanosti i tehnologije, imenovati privremenog rektora Sveučilišta.

(2) Privremeni rektor obaviti će pripreme za početak rada Sveučilišta, pribaviti dopusnicu ministarstva nadležnog za visoko obrazovanje za početak obavljanja djelatnosti, donijeti privremeni statut Sveučilišta uz suglasnost osnivača, podnijeti prijavu za upis u sudski registar te poduzeti radnje za konstituiranje sveučilišnog senata.

(3) Sveučilište može početi obavljati djelatnost danom upisa u sudski registar.

(4) Privremeni statut iz stavka 2. ovoga članka primjenjivat će se do stupanja na snagu Statuta kojega će donijeti Senat Sveučilišta u skladu sa Zakonom o visokim učilištima.

Članak 15.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

**OBRAZLOŽENJE
KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA
O OSNIVANJU SVEUČILIŠTA U DUBROVNIKU**

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Za osnivanje *Sveučilišta u Dubrovniku* postoje sve povijesne, kulturne, društvene i geografske pretpostavke.

Povijest Dubrovnika i Dubrovačke Republike relativno je dobro poznata pa nju nema potrebe u ovoj prigodi opsežnije elaborirati. Treba jedino naglasiti da je kroz cijelo svoje postojanje Dubrovnik bio točka u kojoj je Istok susretao Zapad, što mu je davalo (i daje) posebnu važnost u kulturološkom i gospodarskom pogledu. O tome svjedoče sačuvani spomenici i ostvareni dometi urbanog i ruralnog života, mediteranskog ugođaja i posebnog domaćeg štih (Dubrovački Statut 1272. godine utvrđuje urbanistički plan Grada i način gradnje kuća, zdravstvena služba uspostavljena 1301. godine, ljekarna, jedna od najstarijih u Europi, otvorena 1317. godine, kanalizacijski sustav izgrađen krajem 13. stoljeća, vodovod izgrađen početkom 15. stoljeća, dječje sirotište otvoreno u 15. stoljeću, sinagoga, druga po starini u Europi, također u 15. stoljeću, još i danas u funkciji, izraz "*dubrovački stil*" u arhitekturi itd.). Zbog svega toga, i zbog očuvanosti, Dubrovnik je uključen u UNESCO-v popis svjetske spomeničke baštine i u njegov popis baštinjenih povijesnih gradova.

Znanstveni rad i obrazovanje također imaju dugu tradiciju. Počeci su vezani uz djelovanje Katoličke crkve, čiji su istaknuti redovnici bili i vrsni promicatelji interesa Dubrovačke Republike i njezini diplomati, a neki od njih i veliki znanstvenici svoga doba u europskim razmjerima (najpoznatiji R. Bošković i M. Getaldić). Dubrovački stari pisci i jezikoslovci predstavljaju pak jedan od osnovnih stupova hrvatske književnosti i hrvatskog jezičnog koinea (M. Držić, I. Gundulić, J. Stulli i mnogi drugi), a dubrovački latinisti ispisali su možda zadnje brilijantne stranice latinske književnosti.

Gospodarska snaga Dubrovačke Republike zasnivala se na trgovini, pomorstvu i vrsnoj diplomaciji. No razvitak trgovine i pomorstva pratila je znanstvena misao, ili mu je, što je vjerojatnije, prethodila. Tako je Dubrovčanin Beno Kotruljević 1458. godine napisao četiri knjige "*O trgovini i savršenom trgovcu*" (tiskane tek 1573. godine u Veneciji), što je prvo djelo takve vrste uopće. Nikola Sargojević, također državljanin Dubrovačke Republike, prvi je Hrvat koji je napisao knjigu o navigaciji (tiskana 1574. godine). Veliki doprinos Dubrovčana pomorskoj i trgovačkoj znanosti vidljiv je iz povijesnih zapisa: VII. knjiga Dubrovačkog statuta (1272. godine) - jedan od najstarijih pomorsko-trgovačkih zakonika; (vjerojatno) prvi propis o brodskom nadvođu; (vjerojatno) prva polica pomorskog osiguranja; vrlo rana zabrana prijevoza robova (1416. godine), uzrečica na Sredozemlju "*ploviti na dubrovački način*" (*navigare alla ragusea*); naziv trgovačkog jedrenjaka najveće nosivosti toga vremena (17. stoljeće) "*argosy*" - engleski "*dubrovački brod*" (od starijeg oblika *ragusy*) itd.

Što se tiče institucionaliziranog obrazovanja u Dubrovniku ono započinje učilištem *Collegium Societatis Iesu*, koje je osnovao Isusovački red 1624. godine. Odlukom Senata 1654. godine postaje javna akademija za izučavanje umjetnosti i prirodnih znanosti. (Tu se obrazovao i Ruđer Bošković prije odlaska u Rim na doktorske studije.) Od 1778. godine nosi ime *Collegium Rhagusinum*. A 1793. godine Senat dopušta mladim plemićima da na tom učilištu mogu studirati navigaciju i trgovinu. *Collegium Rhagusinum* preteča je svekolikog suvremenog dubrovačkog visokog školstva.

No, nije više samo pomorstvo i trgovina jaka strana Dubrovnika. Od konca devetnaestog stoljeća to je i turizam, po kojemu je zapravo i postao tako poznat i prepoznat u suvremenom svijetu. Zato je tu osnovan, početkom druge polovice dvadesetog stoljeća, prvi Institut za turizam, koji je kasnije preseljen u Zagreb.

Suvremeno dubrovačko visoko obrazovanje, tj. obrazovanje od polovice dvadesetog stoljeća do danas temelji se na više od četrdeset godina visokog obrazovanja pomoraca u organizaciji *Više pomorske škole, Pomorskog fakulteta* i danas *Veleučilišta u Dubrovniku*, te više od trideset godina visokog obrazovanja za turizam i vanjsku trgovinu u organizaciji *Fakulteta za turizam i vanjsku trgovinu*.

Osim tih visokoobrazovnih ustanova Dubrovnik ima poznate i priznate znanstveno-istraživačke ustanove, Institut za oceanografiju i ribarstvo Split – laboratoriji Dubrovnik, Zavod za istraživanje korozije i desalinizaciju HAZU, Zavod za povijesne znanosti HAZU, Arboretum Trsteno HAZU i Centar za povijesne vrtove i razvoj krajobraza iz Dubrovnika, Znanstvenu knjižnicu i Studentski centar koji još više mogu pridonijeti njegovoj sveobuhvatnoj misiji u akademskoj zajednici ove regije i društva u cjelini.

Zakonom čije se donošenje predlaže omogućuje se integracija postojećih visokih učilišta i drugih ustanova koje djeluju na području Dubrovačko-neretvanske županije.

Sveučilište u Dubrovniku posebnu će pozornost posvećivati međunarodnim programima. U tu će svrhu mobilizirati sve raspoložive resurse, posebice «Inter – University Centre» (IUC), ustanovu koja je u trideset godina postojanja ugostila pedesetak tisuća sudionika iz više od sto zemalja svijeta.

Osnivanje Sveučilišta projekt je utemeljen na jedinom konsenzusom osmišljenom i prihvaćenom strategijskom razvojnom dokumentu na dubrovačkom području u novoj Hrvatskoj. Tome valja dodati da postoji jednoglasna podrška Savjeta DISEC (Dubrovnik - međunarodno znanstveno i visokoobrazovno središte) kojeg čine predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Ministarstva znanosti i tehnologije, Ministarstva kulture, Ministarstva za javne radove, obnovu i graditeljstvo, HAZU-a, Sveučilišta u Zagrebu, Dubrovačke biskupije, IUC – Dubrovnik, Veleučilišta u Dubrovniku, Fakulteta za turizam i vanjsku trgovinu, Američkog koledža za menadžment i tehnologiju - Dubrovnik, Instituta za oceanografiju i ribarstvo - Split, Dubrovačko-neretvanske županije i Grada Dubrovnika. Svoju potporu dali su Sveučilište u Zagrebu te Institut Ruđer Bošković.

Također, valja naglasiti da je Nacionalno vijeće za visoku naobrazbu, na svojoj 16. sjednici održanoj 30. listopada 2002. godine, donijelo mišljenje o potrebi osnutka Sveučilišta u Dubrovniku.

II. PITANJA KOJA ĆE SE UREDITI ZAKONOM

Zakonom čije se donošenje predlaže uredit će se sljedeća pitanja:

- naziv, sjedište i osnivač Sveučilišta u Dubrovniku,
- djelatnost,
- tijela upravljanja i njihova nadležnost,
- imovina Sveučilišta, namjena dobiti i odgovornost za obveze,
- status upisanih studenata na visokim učilištima, koja se pripajaju Sveučilištu,
- pripojenje ustanova koje djeluju na području Grada Dubrovnika Sveučilištu,
- položaj preuzetih zaposlenika, poslova, opreme, arhive, sredstava rada, financijskih sredstava,
- aktivnosti za početak obavljanja djelatnosti.

Sveučilište niti svojim ustrojem niti sadržajno neće biti kopija postojećih sveučilišta u Hrvatskoj. Bit će malo, fleksibilno (studiji će se organizirati i izvoditi ovisno o potrebama tržišta) te profilirano za određena znanstvena područja. Ono će se temeljiti na odjelima, a u svom sastavu imat će Sveučilišnu knjižnicu i Studentski centar te službe kojima će se osigurati cjelovitost i potrebni standard visoke naobrazbe. Ustroj na odjelskom načelu nameće potrebu da pravnu osobnost ima samo Sveučilište, što će omogućiti fleksibilnije i racionalnije poslovanje. U okviru odjela izvodit će se studiji te ustrojavati i izvoditi nastavni, znanstveni i visokostručni rad u jednom znanstvenom, odnosno stručnom polju.

Osim iznesenoga, osnovne karakteristike budućeg Sveučilišta u Dubrovniku bile bi: sustavno praćenje potražnje kadrova na tržištu rada te, sukladno tome, postupno proširenje područja iz kojih će se izvoditi nastava (od tehničkih, biotehničkih i društvenih područja u početku, do humanističkih u budućnosti), kao i širenje gravitacijskog područja Sveučilišta, čime bi se omogućilo studiranje u Dubrovniku, ne samo studentima iz cijele Hrvatske, nego i onima iz inozemstva. Njegovo osnivanje predstavljalo bi, dakle, dodatnu nadgradnju postojećih međunarodnih obrazovnih aktivnosti u Dubrovniku, koje se danas vrlo uspješno odvijaju u organizaciji Interuniverzitetskog centra i Međunarodnog središta hrvatskih sveučilišta.

III. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBA KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Člankom 1. utvrđuje se da se ovim Prijedlogom osniva Sveučilište u Dubrovniku koje će djelovati kao javna ustanova. Budući da su visoko obrazovanje i znanstvenoistraživačka djelatnost detaljno propisani odredbama Zakona o visokim učilištima i Zakona o znanstvenoistraživačkoj djelatnosti, a statusna pitanja ustanova Zakonom o ustanovama, stavkom drugim bilo je potrebno uputiti na navedene zakone kako se istim sadržajima nepotrebno ne bi opterećivao tekst Prijedloga zakona.

Člankom 2. utvrđuje se osnivač, te ministarstvo koje će izvršavati prava i dužnosti osnivača. Predložena odredba sukladna je odredbi članka 9. stavka 1. Zakona o visokim učilištima ("Narodne novine" br. 59/96 – pročišćeni tekst, 14/00, 67/00 i 129/00) kojom se propisuje da Republika Hrvatska osniva javno sveučilište za obavljanje javne službe.

Budući da je Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i državnih upravnih organizacija ("Narodne novine" br. 48/99, 15/00 i 20/00) određeno da Ministarstvo znanosti i tehnologije obavlja upravne i druge poslove koji se odnose na razvitak znanstvenoistraživačkih pravnih osoba, na sustav i izradu nastavnih planova i programa, isto je najstručnije da obavlja prava i dužnosti osnivača.

Člankom 3. propisuje se naziv i sjedište Sveučilišta.

Člankom 4. utvrđuju se djelatnosti koje će obavljati Sveučilište, a koje su i inače uobičajene kao sveučilišne djelatnosti.

Člancima 5. i 6. propisuje se unutarne ustrojstvo i tijela Sveučilišta. Predloženom odredbom članka 5. utvrđuju se samo temeljna načela, dok će se statutom Sveučilišta pobliže odrediti broj i ustrojstvo odjela i drugih ustrojstvenih jedinica i sva druga važna pitanja. Sveučilišna tijela bili bi rektor i sveučilišni senat kao što je propisano i Zakonom o visokim učilištima.

Člancima 7. i 8. propisuje se tko predstavlja Sveučilište, nadležnost čelnika Sveučilišta, način izbora čelnika te suglasnosti potrebne za raspolaganja nekretninama i drugom imovinom čija je vrijednost veća od milijun kuna.

Kao posebni zakon, na koji se pozivaju predložene odredbe, misli se na sadašnji Zakon o visokim učilištima, odnosno na bilo koji budući zakon kojim će se regulirati visoko obrazovanje. Odredbama članaka 107., 108., 109. i 110. Zakona o visokim učilištima detaljno se propisuju nadležnosti rektora, uvjeti i postupak izbora te razrješenje rektora, kao i osobe koje mu pomažu u radu.

Člancima 9. i 10. propisuje se sastav i nadležnost stručnog vijeća Sveučilišta. Stručno vijeće sačinjavali bi predstavnici nastavnika, ostalih zaposlenika i predstavnici studenata koje će utvrditi statut Sveučilišta u skladu s posebnim zakonom koji regulira visoko obrazovanje. Propisano je, također, da Sveučilište može osnovati druga tijela za obavljanje pojedinih poslova, što je u skladu s odredbom članka 51. Zakona o ustanovama kojim je predviđena mogućnost da

ustanova može imati i ostale organe, čiji se način osnivanja, djelokrug i nadležnost utvrđuje statutom ustanove.

Člankom 11. propisuje se imovina Sveučilišta i odgovornost za njegove obveze. Sveučilište je javna ustanova koja obavlja javnu službu zbog čega nema za cilj stjecanje dobiti. Eventualnu dobit koju Sveučilište ostvari u obavljanju svoje djelatnosti, (kao što su prihodi od školarina, projekata, stručnih mišljenja, donacija), mora upotrijebiti isključivo za obavljanje i razvoj propisanih i registriranih djelatnosti Sveučilišta.

Kako je Republika Hrvatska, prema **članku 2.** Prijedloga zakona, osnivač Sveučilišta, ista solidarno i neograničeno odgovara za obveze Sveučilišta. Samo Sveučilište odgovara za obveze cijelom svojom imovinom.

Kako bi osnivač imao kontrolu nad opterećivanjem nekretnina i imovine, **člankom 8.** Prijedloga zakona predviđa se da Sveučilište ne može bez suglasnosti osnivača steći, opteretiti ili otuđiti nekretnine ili drugu imovinu, niti ugovoriti drugi posao ako vrijednost pojedinačnog ugovora iznosi više od milijun kuna.

Članci 12., 13., 14. i 15. prijelazne su odredbe Prijedloga zakona. Razvitak i vrsnost visokog obrazovanja i znanstvenoistraživačke djelatnosti na području Dubrovačko - Neretvanske županije podrazumijeva objedinjavanje postojećih visokih učilišta, kao i ustanova čija djelatnost osigurava cjelovitost i potrebni standard sustava visokog obrazovanja. Kako bi se navedeno postiglo potrebno je pripojiti postojeće ustanove nad kojima vlasništvo i osnivačka prava ima Veleučilište u Dubrovniku i Sveučilište u Splitu.

Samo pripojenje ustanova obavlja se, na temelju članka 69. stavka 3. Zakona o ustanovama, odlukom osnivača ustanova. Odredbom **članka 12.** samo se deklarativno navode statusne promjene koje će dovesti do željenog cilja. Danom upisa u sudski registar ustanova prestale bi s radom pripojene ustanove, dok bi Sveučilište prema **članku 12. stavku 3.** preuzelo zatečene radnike, opremu, arhive, sredstva za rad, financijska sredstva te prava i obveze pripojenih ustanova.

Nakon pripojenja predmetnih ustanova, studenti upisani na tim ustanovama postali bi studenti Sveučilišta, a oni među njima koji do tada nisu ponavljali godinu imali bi pravo, u skladu s člankom 170. Zakona o visokim učilištima, završiti studij po programima i uvjetima koji su bili na snazi kad su upisali prvu godinu studija. Svi ostali studenti imali bi pravo završiti studij po programima i uvjetima koje će propisati samo Sveučilište.

Kako bi se obavile sve pripremne radnje za upis u sudski registar i početak djelatnosti Sveučilišta predviđa se imenovanje privremenog rektora. Privremeni rektor trebao bi pribaviti dopusnicu Ministarstva znanosti i tehnologije za početak obavljanja djelatnosti, donijeti privremeni statut Sveučilišta uz suglasnost osnivača, podnijeti prijavu za upis u sudski registar te poduzeti radnje za konstituiranje sveučilišnog senata. Privremeni statut primjenjivao bi se sve dok senat Sveučilišta ne donese statut u skladu sa Zakonom o visokim učilištima.

Predloženi zakon stupio bi na snagu, na uobičajeni način, osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Najveći dio budućeg Sveučilišta u Dubrovniku, sadržajno će činiti preustrojene ustanove koje se već financiraju iz Državnog proračuna: to su Veleučilište u Dubrovniku i Fakultet za turizam i vanjsku trgovinu, koji je u sastavu sveučilišta u Splitu.

Pored toga, u sastav Sveučilišta ući će i Znanstvena knjižnica Grada Dubrovnika, koja se financira na poseban način (djelom i iz proračuna), te Studentski centar u Dubrovniku, koji se financira djelom iz proračuna, ali najviše iz vlastitih prihoda.

Pripajanjem navedenih ustanova koje danas rade u Dubrovniku Sveučilištu neće se povećati iznos proračunskih sredstava, već će doći samo do preusmjerenja postojećih, sve dok se uz suglasnost osnivača (Republike Hrvatske), ne donese odluka o proširenju ili povećanju djelatnosti.

Za rad Veleučilišta u Dubrovniku izdvojeno je iz sredstava Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2002. godinu 8.880.326,28 kuna, za rad Fakulteta za turizam i vanjsku trgovinu 4.546.979,71 kuna, a za rad Znanstvene knjižnice 155.675,87 kuna, što bi značilo da bi se za potrebe Sveučilišta u Dubrovniku preusmjerilo sredstva u ukupnom iznosu od oko 14.000.000,00 kuna. Valja, također, naglasiti da gore navedene ustanove stječu i sredstva za rad iz vlastitih prihoda, naročito Studentski centar u Dubrovniku koji se uglavnom financira iz vlastitih prihoda.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZPRIJEDLOGA ZAKONA

Prijedlog Zakona o osnivanju Sveučilišta u Dubrovniku raspravljen je i prihvaćen na 33. sjednici Hrvatskoga sabora, 13. lipnja 2003., a prethodno su ga razmotrila i prihvatila radna tijela Sabora.

Prijedloga i mišljenja na Prijedlog Zakona o osnivanju Sveučilišta u Dubrovniku nije bilo.